

ת"פ 3926/09/21 - מדינת ישראל נגד אוראל ראובן, מנסור אבו טאהא -סלימאן אלפראחין

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 3926-09-21 מדינת ישראל נ' ראובן ואח'

בפני	כבוד השופטת שוש שטרית
המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד חננאל שקלאר
נגד	
הנאשמים	אוראל ראובן - לא בעניינו מנסור אבו טאהא - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד צרפתי אפרת 3. סלימאן אלפראחין - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד אחמד וותד

גזר דין

הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בעברה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש
בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

כתב אישום מתוקן

1. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 28.08.2021, סמוך לשעה 01:00, הגיע המתלון יחד עם חבריו,
אסיף כהן וליאל שלי, למועדון הפורום בבאר שבע והשתתפו במסיבה שהתקיימה במקום. באותו מועד, שהה נאשם 1
במסיבה ואילו נאשמים 2 ו-3 שהו באזור יחד עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה.

במעמד המתואר, סמוך לשעה 04:00, במהלך המסיבה, דחף נאשם 1 את ליאל בגבו ובתגובה הסתובב ליאל ושאל
מדוע עשה זאת, אז אמר נאשם 1 לליאל "**בוא תצא בחוץ**", זאת בכוונה להפחידו או להקניטו. ליאל התעלם מדבריו
של נאשם 1 והמשיך לשהות במועדון.

בהמשך, לאחר כ- 20 דקות, החליטו ליאל אסיף והמתלון לעזוב את המסיבה ולחזור לביתם, אז יצאו השלושה
מהמועדון ופגשו בנאשמים אשר המתינו להם ברחבת הכניסה למועדון. נאשם 1 פנה למתלון ואמר לו "**בוא נלך לצד
למה אתה עומד ליד המאבטחים**". המתלון סירב ללכת איתו, ובתגובה תקף נאשם 1 את המתלון בכך שהכה מכות
נמרצות בפניו ובכל חלקי גופו. תוך כך, הצטרפו לתקיפת המתלון גם נאשמים 2 ו-3 והאחר, כאשר נאשם 2 בעט
במתלון והדף אותו אחורנית, ונאשם 3 תקף את המתלון באמצעות מפתח שוודי בכך שהלם באמצעות מספר רב של
מכות בראשו של המתלון.

תוך כדי המתואר לעיל, המשיכו הנאשמים והאחר להלום במתלון במכות אגרופ, בבעיטות ובסטירות בפניו, תוך שחבריו

של המתלונן ומאבטחי המועדון מנסים לעצור בעדם ולהרחיקם מהמתלונן. לאחר שמאבטחי המועדון הצליחו להרחיק את הנאשמים, פונה המתלונן לבית החולים "סורוקה", שם קיבל טיפול רפואי דחוף ונערך לו C.T. בראש. כתוצאה מהתקיפה המתוארת לעיל, נגרמו למתלונן חבלות בדמות חתך טמפורלי בצדו השמאלי של הראש, דימום בראשו ובאפו.

תסקירי שירות מבחן

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעונש ושירות המבחן התבקש להגיש תסקיר בעניינו של כל אחד מהנאשמים.

2. בעניינו של נאשם 2 הוגש תסקיר ביום 22.12.2022 ממנו נלמד כי הנאשם בן 19, נעדר עבר פלילי קודם, רווק ומתגורר עם משפחתו בבאר שבע. על פי דיווחו עולה כי סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית. באשר למשפחת מוצאו, מסר כי מנתה זוג הורים ולהם 7 ילדים משותפים בגילאי 16-25, הנאשם הוא החמישי בסדר האחים. אמו בת 42, לא עובדת ומתגוררת בבאר שבע. הוריו התגרשו בעודו ילד, אביו בשנות ב-40 לחייו, התחתן 3 פעמים נוספות ונולדו לו ילדים נוספים, ומשך 3 השנים האחרונות אינו בקשר עם אביו.

מדבריו נלמד כי נאשם 3 הוא בן דודתו ונאשם 1 הוא קרוב משפחה מצד אמו שאת הקשר עמו תיאר חברי ולא מעמיק.

השירות ציין כי הנאשם שלל כי הכה את המתלונן ולמעשה מודה חלקית בביצוע העבירה. לדבריו, בן דודו ושותפו לתיק ביקש ממנו לבוא לאסוף אותו לאחר הביולוגי במועדון וכשהגיע למועדון עם בן דוד נוסף שלו (נאשם 3) הבחין בקטטה, ניסה להפריד, ולמעשה כל בקש להגן על קרובי משפחתו, ולא הייתה לו כוונה לפגוע או להזיק לאיש.

בהתייחס השירות לגורמי הסיכוי לשיקום, ציין כי הנאשם בעל יכולות וורבליות ותקשורת תקינות, את גילו הצעיר, כי הביע שאיפות ורצון להתקדם במסלול חייו, תקופת מעצרו כגורם מרתיע עבורו ושילובו בקבוצת פיקוחי מעצר אליה הקפיד להגיע והביע נכונות להצעת השירות להמשיך שילובו בטיפול בקבוצה התואמת את צרכיו הטיפוליים. בהתייחס לגורמי הסיכון לעבריינות חוזרת ציין השירות בהערכתו את הנאשם כבעל נטייה לנגררות אשר לא הבין לעומק את ההשלכות וחומרת העבירה וניכר כי ניסה לנתק עצמו מהסיטואציה המשפטית בה נמצא.

עוד ציין השירות בהתרשמותו כי הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו ועל חלקו בעבירה. על כי הנאשם התקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלונן והתקשה לראות אותו ואת הפגיעה הפיזית והנפשית שנגרמה לו בעקבות העבירה, בשל שהיה עסוק במחירים שהוא עצמו שילם וישלם.

להערכת השירות, בהעדר שילובו בקבוצה טיפולית קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות, מכאן ומהנאשם הסכים לשתף פעולה המליץ השירות להטיל עליו צו מבחן למשך שנה במהלכו ישולב בקבוצה התואמת את צרכיו הטיפוליים. בנוסף, נוכח שהנאשם לא לקח אחריות מלאה על מעשיו לרבות חוסר אמפתיה כלפי המתלונן והפגיעה בו, סבור השירות כי נדרשת ענישה מרתיעה בדמות מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות ועונש צופה פני עתיד.

3. בעניינו של נאשם 3 עולה מתסקיר שירות מבחן מיום 27.12.2022 כי הנאשם בן 22, נעדר עבר פלילי, רווק, השלים 12 שנות לימוד בתיכון עמל ברהט. משפחת מוצאו מונה זוג הורים ו-10 ילדים בטווח הגילאים 3.5 - 21

שנים, הנאשם הינו הבכור בסדר הלידה, לדבריו, עובד בתחום השיפוצים בעסק המשפחתי. השירות ציין כי במסגרת הליך המעצר שולב בקבוצת פיקוח מעצר של שירות המבחן בה השתתף משך חצי שנה, בין החודשים מאי - נובמבר 2022.

השירות ציין כי הנאשם הודה באופן חלקי בביצוע העבירה כשלטענתו הצטרף לבן דודו, נאשם 2, אשר נהג ברכב על מנת לאסוף את חברו, נאשם 1 אשר בילה במועדון הפורום. הנאשם תיאר כי כאשר הגיעו למקום, נאשם 2 ירד מהרכב לאתר את נאשם 1 כיוון שלא היה מענה מצדו ואילו הוא ירד לתקן תקלה ברכב באמצעות מפתח מספר 13 שהיה בתא המטען של רכבו, אז ראה שנוצר ויכוח בין נאשמים 1 ו-2 לבין המתלונן שהסלים והוביל לקטטה, הוא חש סכנה כאשר הותקף ובתגובה הגן על עצמו ותקף את המתלונן כפי שתקף. בהקשר זה התרשם השירות כי העבירה בוצעה על רקע היות הנאשם מעורה בחברה שולית בה קיימת לגיטימציה לביצוע עבירות אלימות לצורך התמודדות עם סיטואציות מורכבות, זאת על אף ניסיונות להציג עצמו כאדם אשו אינו מעורב בחברה שולית. השירות גם התרשם כי הנאשם אשר הנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה על חלקו בביצוע העבירה, גם מתאר את מעשה העבירה באופן שטחי ומביע אמפתיה לנפגע העבירה באופן מילולי ללא בחינה מעמיקה של מעשיו והשלכותיהם על נפגע העבירה וכי במצבי קונפליקט מתקשה לעצור את התנהלותו ולבחון אותה.

השירות בחן עם הנאשם השתלבותו בטיפול בתחום האלימות אך הנאשם שלל נזקקות טיפולית ומסר כי יודע לשלוט בדחפיו ומעשיו בעת ביצוע העבירה אינם משקפים את התנהגותו והוא פעל כך כי חש בסכנה. כאשר שיקף השירות לנאשם את בחירותיו בעת ביצוע העבירה ואת הצורך לעבוד על חלקיו בהם קיים קושי בהפעלת שיקול דעת ובחירה מיטיבה להתמודדות במצבי אלימות, שב והדגיש כי אינו זקוק להתערבות טיפולית שכן פעל מתוך תחושת חוסר אונים וצורך להגן על עצמו בשל תחושת האיום שחש.

בהערכת השירות את סיכוי השיקום של הנאשם ציין בהעדר עבר פלילי קודם ובהתרשמותו מהנאשם כבעל יכולת טובה לגלות יציבות ואחריות במסגרות שונות ולקבל סמכות כפי שהדבר בא לידי ביטוי בהשלמת השכלה תיכונית ושילובו בעבודה בגיל צעיר במקביל ללימודיו. **אשר לגורמי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית**, ציין השירות בחומרת העבירה והפוטנציאל הגלום בעבירות מסוג זה, כי הנאשם שיתף באופן מטשטש בנוגע לחלקו בביצוע העבירה, כי הנאשם מתקשה להתבונן ולהכיר בחלקיו האלימים והאימפולסיביים תוך שהציג עצמו באופן חיובי, לרבות כי מצדיק את התנהגותו בעת ביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם כי הפער בין אופי העבירות וחומרתן לבין ההצגה העצמית, מצביע על סיכון אשר ניתן לצמצם באמצעות שילובו בטיפול של שירות המבחן אם כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית. מכלל הדברים האמורים, לרבות מאפייניו של הנאשם, לא בא השירות בהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ על עונש מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

אשר למתלונן - הביא השירות בכל אחד מהתסקירים את שעלה בשיחה שקיים עמו ביום 20.12.2022. המתלונן סיפר כי רק לאחר שהוא וחבריו יצאו מהמועדון ניגש אליו נאשם 1 ודרש ממנו מספר פעמים ללכת עמו לצד והוא סירב, כשמיד לאחר שסירב בפעם השלישית החלו הנאשמים להכות אותו ואת חבריו ותיאר כיצד נאשם 3 הכה בראשו באמצעות מוט ברזל ועד שאיבד הכרתו. לדבריו, טרם האירוע עבר הליך ניתוחי באפו ובעקבות האירוע עתיד לעבור הליך ניתוח נוסף. עוד לדבריו, מאז האירוע הנאשמים לא יצרו עמו קשר וכי אינו חש מאוים מהם אך לתפיסתו צריך למצות עמם את הדין בגין מעשיהם על מנת שישלמו את חובם לחברה.

ראיות וטענות ב"כ הצדדים

4. התביעה הגישה תצהיר של נפגע העבירה (1/ת), ליאל זולקובר, אשר בקש להביא את הצד שלו באירוע, ובין היתר מסר כי יחד עם שני חבריו יצא לבלות במועדון הפורום. תיאר השתלשלות דומה לזו בכתב האישום והדגיש את סירובם לדרישת נאשם 1 לצאת החוצה מהמועדון וכי המשיכו לרקוד ולחגוג בערך כשעה לאחר פניית נאשם 1 אליהם כאמור. בהמשך, סמוך לאחר השעה 04:00 החליטו לחזור הביתה והוא היה הראשון מבין חבריו לצאת מהמועדון. משהגיע לרחבת הכניסה למועדון, מבלי שהיה מוכן לכך, ניגש אליו נאשם 1 ודרש ממנו לבוא לצד, הוא סירב ולא פעם אחת "אני כמובן סירבתי". הוסיף ותיאר כי אחד מהחברים בני המיעוטים של נאשם 1 החל לגלות סימני עצבנות וכעס עצום כלפיו, ולאחר סירובו בפעם השלישית ללכת עם נאשם 1 הצידה הרחק מהמאבטחים, תוך שהדגיש "ולא אמרתי שום דבר נוסף חוץ מהסירוב להצעה שלו", קפצו עליו (כך בלשונו) הנאשמים ואחרים "ופשוט פירקו אותי במכות עד שהגעתי למצב שאני מעולף על הרצפה".

לדבריו, תחילה לא ידע מה קורה איתו, מה נזקו ובאמצעות איזה כלי הותקף, אולם לאחר שחזר להכרה הבין את שאירע וכי הותקף בין היתר באמצעות מפתח שוודי בראשו בנוסף למכות שהוכה בכל חלקי גופו.

קרוב העבירה תיאר את פציעות פיזיות בדמות 2 חתכים בראש, האחד בצד שמאל של הראש ונוסף בחלק האחורי של הראש שהצריך חיבור באמצעות כ 10 סיכות. תאר כאבים בבטנו ובכל צד שמאל של הגוף, כאבים בכל הפלג העליון כתוצאה מאגרופים שהותכו בו.

בנוסף מסר קרוב העבירה כי שבועיים לפני התקיפה עבר ניתוח מחיצה + קונכייה באף נוכח קשיי נשימה "אחרי הניתוח שמו לי טמפונים לאף ואחרי שבועיים עם טמפונים באף אז כמה ימים לאחר מכן התרחשה התקיפה בפורום ונחבלתי באף וכרגע במצב הנתון אני עדיין אחרי שנה וחצי לא נושם טוב, אני עובר מרופא לרופא כדי שיבחינו מה הבעיה וכרגע מצאו בעיה שהמחיצה שלי עקומה (מה שתיקנו בעבר בניתוח שהיה לי). יש לי את כל ההמלצות ואישרו לי ניתוח חוזר כי כן מצאו שהמחיצה עקומה".

לדבריו, בעקבות הקשיים לנשום הוא מתקשה להירדם מה שמוביל לחוסרי שינה, עייפות במהלך היום ובתפקודו היומיומי בצבא.

קרוב העבירה הוסיף ופרט בתחושותיו בזמן האירוע ולאחריו "אני מדבר פה בתור הנפגע בסיפור, לפי מה שהרגשתי באותה רגע שקיבלתי את המכות ולפי מה שראיתי במצלמות אבטחה ע"י המשטרה בתחנה פשוט ניסו לרצוח אותי שם. אני הרגשתי שפשוט באים להרוג אותי... אם לא המאבטחים שהיו מפרידים והיו עוצרים אותם הם היו הורגים אותי!!

"... אי אפשר להגיד שהם הרביצו לי מעצבים או מלהט הרגע, זה לא שהיה ריב ועצבים ואז תקפו אותי באותו רגע בפורום הם ממש חיכו לי בחוץ על מנת לתקוף אותי. הכל היה במטרה לפגוע בי".

5. **בטיעוני התביעה לעונש** עתרה התביעה להקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשמים כך שינוע בין 10 ל 20 חודשי מאסר בפועל.

התובעת עמדה על הערכים המוגנים שבבסיס האיסור על עבירות אלימות וטענה לפגיעה קשה וגבוהה של הנאשמים

בערכים אלו. נטען לנסיבות חמורות בגדרן תקיפה בריונית שבוצעה על ידי הנאשמים ואחר שהצטרף אליהם, במקום ציבורי ובצוותא חדא, כשבתוך כך היכו הנאשמים עם אותו אחר את המתלונן בכל חלקי גופו פעם אחר פעם, יחד ולחוד, כשבנוסף עשו שימוש באמצעות חפץ כבד מתכתי בדמות מפתח שוודי אותו הטיח נאשם 3 פעם אחר פעם בראשו של המתלונן.

נטען כי מדובר במעשה אלימות ברוטלי ואכזרי שבוצע בצוותא חדא על ידי כלל הנאשמים שנהגו בבריונות ובמעשיהם גרמו לחבלות חמורות למתלונן על לא עוול בכפו.

התביעה בקשה לראות כנסיבה מחמירה במעשי הנאשמים את העובדה כי לא חדלו ממעשיהם והיו חרף ניסיונות חבריו של המתלונן להרחיקו מהם וכי רק כעבור זמן לאחר התערבות מאבטחי המועדון הופסקו מעשי האלימות כלפי המתלונן אשר התברר כי נחבל באופן קשה ובהקשר זה הוסיפה והפנתה לתיאורו של המתלונן תחושותיו במהלך האירוע ולאחריו במסגרת הצהרת נפגע עבירה בו פורט לעיל.

נטען כי עמדת המתלונן משקפת את עמדת הציבור אשר קצה נפשו מתופעת האלימות בה עושים עבריינים כלי לפתרון סכסוכים וויכוחים ואף בענייני זוטות. נטען כי יש לתת משקל משמעותי לשיקולי הרתעת היחיד והרבים ולאינטרס של הגנה על הציבור.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת הפנתה למקרים בפסיקה בהם נגזרו מתחמי ענישה הדומים למתחם לו עתרה ואף יותר ובפרט הפנתה לעונשים שהושתו על הנאשמים באותם מקרים.

אשר לעונשם של הנאשמים עתרה להעמידו בשליש התחתון של המתחם, אך בתחתיתו על אף העדר עבר פלילי קודם, ובנוסף להשית עליהם מאסרים מותנים ארוכים ומרתיעים, פיצוי משמעותי לקורבן העבירה והתחייבות לשיקול דעת בית המשפט. בהקשר זה הפנתה להתרשמות שירות המבחן ממאפייניהם של הנאשמים, התייחסותם למעשה העבירה וקורבן העבירה, והסיכון הממשי להישנות העבירות, בין היתר, נוכח שהנאשמים לא נטלו אחריות מלאה על מעשיהם אותם תרצו בהסברים שאינם מתיישבים עם עובדות כתב האישום והתרחשות האירוע בכלל. עוד בהקשר זה טענה לפער בין תכנם של התסקירים להמלצת שירות המבחן להשית על כל אחד מהנאשמים עונש מאסר בדמות עבודות שירות, ועתרה לדחות את המלצת השירות ולקבל עתירתה לעונש מאסר משמעותי בפועל, מאחורי סורג ובריח.

6. **ב"כ נאשם 2, עוה"ד אפרת צרפתי** עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן. בטיעוניה הפנתה תחילה למתחם העונש והעונשים להם עתרה התביעה, וטענה כי יש לאבחן את חלקו של נאשם 2 במעשה העבירה ולהשית עליו עונש מקל יותר מזה שיושת על נאשם 3 אשר נטען כי חלקו חמור יותר בהינתן כי הוא זה שהכה באמצעות מפתח שוודי על ראשו של המתלונן, בעוד שחלקו של נאשם 2 מתמצא בכך שדחף ובעט במתלונן.

לדידה הנאשם לא יזם את האירוע שראשיתו בתוך המועדון ובאין חולק כי הוא לא נכח במועדון יחד עם נאשם 1, ולמעשה פגש את המתלונן רק שיצא מהמועדון, ברחבת הכניסה /יציאה מהמועדון ועת הגיע לאסוף את נאשם 1.

ב"כ הנאשם בקשה לתת משקל לגילו הצעיר והעדר עבר פלילי קודם, כמו גם לעולה מהתסקיר ובנוגע לקורותיו מהם

נלמד כי סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית, ללא כל בעיות משמעת, מחויבות שגילה בגיל צעיר בסיוע כלכלי לבני משפחתו, והתרשמות שירות המבחן מהנאשם כמי שהוא בעל שאיפות להתקדם במסלול חייו ולהשתקם ואשר מתבטא בשילובו והגעתו הסדירה לקבוצת פיקוח מעצרים במסגרת השירות.

עוד הפנתה להערכת השירות מנזקקות טיפולית בתחום האלימות לה ניתן לתת מענה במסגרת צו מבחן עליו המליץ השירות לצד עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. בנקודה זו, ציינה במעצרו של הנאשם לראשונה בחייו משך כחודשיים וחצי והעובדה כי היה נתון בתנאים מגבילים תקופה ממושכת וכי לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

7. **ב"כ נאשם 3, עוה"ד אחמד וויד, עתר גם הוא לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.** ב"כ הנאשם ציין בגילו הצעיר והעדר עבר פלילי קודם, לכך שלא נפתחו תיקים חדשים ולא נרשמו הפרות של תנאי שחרורו. הוסיף וציין בעובדה כי הנאשם היה נתון במעצר לראשונה בחייו משך חודשיים וחצי ובמעצר בית מלא 8 חודשים.

ב"כ הנאשם סבור כי לאור מתחם העונש לו עתרה התביעה לרבות מיקום עונשו של הנאשם במתחם כך שיושתו עליו 12 חודשים, יש מקום להפנות את עניינו לממונה על עבודות שירות. בהקשר זה הוסיף כי יש להביא בחשבון שקודם למעשה העבירה הנאשם היה מועמד להתגייס לצה"ל וכי נוכח ההליך המשפטי נגדו לא יוכל עוד לשרת בצה"ל, את הודאת הנאשם שחסכה זמן שיפוטי יקר ואת עדות המתלונן ולרבות החרטה הכנה אותה הביע הנאשם.

נאשם 2 בדבריו בקש סליחה מהמתלונן. מסר כי המעשה היה טעות וכי לא יחזור לעשות כן. מסר כי הוא עובד, רוצה להסתדר בחיים ועל מנת שלא לחזור לכלא מוכן לעשות כל שקצינת המבחן תדרוש ממנו.

נאשם 3 בדבריו, התנצל על מעשיו ומסר כי לא יחזור לעשות כאלה. בקש סליחה מהמתלונן וכי מוכן לעשות כל שיידרש על ידי קצינת המבחן.

דין

8. כבר שנים יוצאת הקריאה מבתי המשפט בכלל ובית המשפט העליון בפרט המדגיש בתפקידו של בית המשפט במאבק נגד האלימות הפושה בחברתנו ועל החשיבות להעניש בחומרה את אלו הפונים לדרכי אלימות. כך כבר בדברי בית המשפט בע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים):

האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן ([פורסם בנבו], 7.2.2005)), שישקפו ערכים של תגמול והרתעה..

וכך בדברים שבע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האלימות והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה (ההדגשה אינה במקור).

ומהשנים האחרונות ב-ע"פ 7220/19 זגורי נ' מדינת ישראל (6.2.20): -

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות אלימות ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. זאת, מחמת פגיעת האנושה בזכותו של אדם לשלמות גופו, לביטחון ולכבוד".

בחלוף שני עשורים ולמרבה הצער האלימות בחברה הישראלית ממשיכה להרים ראש ולשלוח זרועותיה לכל מרחב וכמעט אין בנמצא מרחב מוגן בו יוכל האדם להניח לרגע את החשש והחרדה שמא ייפול קרבן לאלימות של אדם אחר.

בקביעת מתחם העונש ההולם למקרה הקונקרטי שבפני בית המשפט, עיקר הדגש הוא בטיב 'המעשה' בנסיבותיו ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע. בקביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט (א) לחוק העונשין, בוחן את מידת התקיימותן ואת השפעתן על חומרת המעשה ועל מידת האשם של הנאשם.

העבירה בנסיבות ביצועה

8. הנאשמים יחד עם נאשם 1 **פגעו פגיעה קשה בערכים המוגנים** שנועדו להגן על שלמות גופו ובטחונו של האדם והגנה על הציבור בכלל מפני מעשי בריונות ואלימות.

כתב האישום מתאר אירוע אלימות קשה שבוצע בחבורה וללא כל עילה. כעולה מהעובדות, על רחבת הריקודים במועדון הפורום דחף נאשם 1 את ליאל, חברו של המתלון, ומשליאל שאל את נאשם 1 מדוע עשה כן, דרש ממנו האחרון: **"בוא תצא החוצה"**. משפט מאיים ומוכר במקומות בילוי בעיקר אצל צעירים אשר מבקשים לבסס את גבריותם על **"כל דאליים גבר"**.

כפי המצופה ממי שכל שרוצים לבלות ולחזור הבית בשלום, ליאל התעלם מהדרישה לצאת מחוץ למועדון. אלא מה, שבהמשך, סמוך לקראת השעה 04:20 בבוקר משהחליט ליאל אסיף והמתלון לחזור הביתה, כבר ביציאתם מפתח המועדון הם מגלים כי נאשם 1 ממתיין להם ברחבת הכניסה למועדון, פונה למתלון ודורש ממנו **"בוא נלך לצד למה אתה עומד ליד המאבטחים"**. המתלון, סרב ללכת לצד הרחק מעיני מאבטחי המועדון, ובתגובה תקף נאשם 1 את המתלון בכך שהכה את המתלון מכות נמרצות בפניו ובכל חלקי גופו, ובתוך כך, הצטרפו אליו נאשמים 2 ו-3 והאחר, כאשר נאשם 2 בועט במתלון והדף אותו אחורנית, ונאשם 3 עושה שימוש בכלי ברזל כבד, מפתח שוודי, אותו הטיח במספר רב של מכות בראשו של המתלון.

הנאשמים לא אמרו די, וכך ברחבת הכניסה למועדון הפורום, אל מול עיניהם של מאבטחי המועדון וחבריו של המתלון, המשיכו הנאשמים והאחר, בעזות מצח ורשעות להלום במתלון במכות אגרופ, בבעיטות ובסטריות בפניו והכל תוך שחבריו של המתלון ומאבטחי המועדון מנסים לעצור בעדם ולהרחיקם מהמתלון.

מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשמים (2 ו 3) לא שהו בתוך המועדון אלא באזור סמוך למועדון והצטרפו לנאשם תוך שהם מצטיידים במפתח שוודי אותו נשא בידו נאשם 3 ובאמצעותו הלם על ראשו של המתלון פעם אחר פעם אחר פעם.

לא יכול להיות חולק כי האירוע מחוץ למועדון - לא היה ספונטני אלא כי מתוכנן ומתוזמן ליציאת המתלון וחבריו מחוץ למועדון שם המתינו להם נאשם 1 ברחבת המועדון שהנאשמים בקרבת מקום ותוך צפייה כי המתלון ו/או מי מחבריו יענה לדרישת נאשם 1 ללכת עמו הצידה הרחק מעיני מאבטחי המועדון.

מהצהרת המתלון (הצהרת קורבן עבירה) עולה כי הוא היה הראשון לצאת מהמועדון מבין חבריו: **"אני יצאתי ראשון מבין החברים ואז הבחור עם החולצה הלבנה (נאשם 1 ש.ש) ניגש אליי..."** ציין כי לא חשב לרגע שמשהו יכול לסכן אותו: **"שנייה אחת לא עברה לי מחשבה בראש שהיציאה שלי מהפורום אולי תהיה היציאה האחרונה שלי בחיים"**.

לדברי המתלון, לאחר סירובו בפעם השלישית להיענות לדרישות נאשם 1 לבוא עמו הצידה הרחק מהמאבטחים, החלו הנאשמים לתקוף אותו: **"באותה שנייה שסירבתי בפעם השלישית פשוט קפצו עלי אנשים ופשוט פירקו אותי במכות עד שהגעתי למצב שאני מעולף על הרצפה. אני כמובן לא ידעתי מה הנזק ועם מה תקפו אותי ולא כלום"**.

על מידת הכוח שהפעילו הנאשמים יחד עם נאשם 1 ואותו אחר, כמו על נחישותם וכוונתם הזדונית לפגיעה פיזית משמעותית במתלון והשפלתו עד עפר מלמדת העובדה שמעשיהם על תוצאתם, לא בוצעו בסמטה חשוכה סמוך למועדון, אלא באור רחבת הכניסה למועדון, ללא פחד ומורא, וחרף ניסיונות שעשו המאבטחים וחבריו של המתלון לחלצו מידיהם של הנאשמים, אשר לבסוף הצליחו לעשות כן, אולם לא לפני שהנאשמים כבר הכו קשות את המתלון, וכשאלה כבר הצליחו להרחיק את הנאשמים, פונה המתלון לבית החולים "סורוקה", שם קיבל טיפול רפואי דחוף ונערך לו C.T. בראש ונמצא כי נגרמו לו חבלות חתך טמפורלי בצדו השמאלי של הראש, דימום בראשו ובאפו, ותוצאות אלה על כתפי כל הנאשמים **אשר השליטה על התרחשות האירוע והשתלשלותו הייתה כולה בידם ובאופן מלא**.

מטבע הדברים, תוצאות האירוע פורטו בעובדות כתב האישום באופן יבש ותמציתי. עם זאת, ברי הוא כי השלכותיו הפיזיות והנפשיות של מעשה בריוני ואלים מאוד המבוצע בחבורה שכללה לפחות 4 מעורבים (3 נאשמים ואחר שזהותו לא ידועה למאשימה) תוך שימוש בכלי נשק קר - שפגע ופצע את המתלון, בחור צעיר, חייל בצבא קבע שיצא לבלות עם חבריו, וללא סיבה, על לא עוול בכפו ועוד כשהוא עושה כל שיכול היה על מנת להרחיק עצמו מהם - מותיר צלקות פיזיות ונפשיות רבות כמפורט בהצהרתו. קודם שנפנה להביא מהצהרת המתלון הנדרשת לבחינה במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, נביא מדברי בית המשפט (מחוזי ב"ש) בעפ"ג 32852-01-22 **עלי קשחר נ' מדינת ישראל** (01.12.22) מפי הנשיאה, כב' השופטת רויטל יפה - כך :

תצהיר נפגע עבירה, כמו תסקיר נפגע עבירה, נועד להביא בפני ביהמ"ש תמונה אודות הנזק שנגרם לנפגע העבירה כתוצאה מהעבירה שבוצעה כלפיו, מנקודת מבטו של הנפגע ... ההצהרה האמורה מביאה בפני ביהמ"ש את היבט החוויה של הנפגע, הכולל את השלכות הנזק על מעגלי חייו השונים, בלא כל קשר להסדר הטיעון או להכרעת הדין שניתנו בעניינו של הנאשם. הסדר הטיעון אינו משנה את החוויה של הנפגע או את הפגיעה בו, ולכן אין לצפות כי הדברים שירשום בהצהרתו יתאימו במדויק להסדר הטיעון. וגם אם מתקבל מהצהרות אלה מידע נוסף שאינו כלול בהסדר הטיעון, אין בכך כדי להצדיק התעלמות מהדברים ולכל היותר ביהמ"ש מצווה שלא לדון את הנאשם אלא על פי העובדות המוסכמות..."

מהצהרת המתלון ניתן ללמוד על החשש שאחז בו עת הופתע לגלות כי מחוץ למועדון ממתין לו נאשם 1 ואחרים לרבות ניסיונותיו למנוע מהנאשמים כל קרבה אליו תוך שהוא נותר לעמוד סמוך למאבטחי המועדון. המתלון תיאר בין היתר פציעה בדמות מספר חתכים בראשו כשאחד מהם הצריך טיפול בבית החולים באמצעות סגירה של 8 ל- 10 סיכות, תיאר מכות ואגרופים בכל חלקי גופו ובראשו ועד שהתעלף. בנוסף עולה כי נוכח הפגיעה באפו כעולה מכתב האישום נפגעה יכולתו לנשום דרך האף. בהקשר זה ציין כי כשבועיים קודם לאירוע התקיפה עבר ניתוח לתיקון מחיצה + קונכייה באף נוכח בעיות נשימה, ולאחר הפגיעה כאמור באפו, עדיין בחלוף שנה וחצי יש לו קשיי נשימה. **"אני עובר מרופא לרופא כדי שיבחינו מה הבעיה וכרגע מצאו בעיה שהמחיצה שלי עקומה (מה שתיקנו בעבר בניתוח שהיה לי). יש לי את כל ההמלצות ואישרו לי ניתוח חוזר כי כן מצאו שהמחיצה עקומה"**. עוד נלמד על תחושות ורגשות המתלון כי פועל יוצא מבעיית הנשימה הוא חוסר שעות שינה ועייפות במהלך היום לרבות תפקודו היומי במסגרת הצבאית, עמם הוא נאלץ להתמודד מדי יום.

מעבר לנזקיו הגופניים, תאר המתלון חשש גדול לחזור לבלות במועדון ריקודים " לפורום לא חזרתי כי כל פעם שרציתי ללכת קיבלתי פלאשבקים של האירוע", כי הוא מתקשה להירדם וחולם על האירוע.

חלקם של הנאשמים באירוע הוא מלא ומשמעותי. בהקשר זה יש לחזור ולומר כי אין עניינו בקטטה כטענת הנאשמים לשירות המבחן, אלא כהתקפה מתוכננת מראש בה נטלו השניים חלק מרצונם המלא. נזכיר כי המתלון וחבריו עשו ככל שניתן להימנע מכל שיח בכלל ואלים בפרט. לעומתם, הנאשמים לרבות נאשם 1, היו בעלי בחירה האם לתקוף או לעצור לחשוב וליתר את רצונו של נאשם 1 לבוא חשבון עם המתלון או מי מחבריו ולו בהינתן שהינם נעדרים עבר פלילי ובוגרים יותר בגילם. בכל מקרה יכלו הנאשמים למנוע מנאשם 1 לממש את זממו, יכלו שלא להצטרף אליו, או לכל הפחות לסייע למאבטחים וחברי המתלון להרחיק את נאשם 1 מהמקום. הנאשמים בחרו אחרת ובתואנה של הגנה על קרוב משפחה (נאשם 2) והגנה עצמית (נאשם 3) שאינן מתיישבות עם עובדות כתב האישום הם בחרו " לסייע" בדרך הבריונות והאלימות והתנהגותם זו צריכה לביטוי משמעותי בקביעת מתחם העונש ההולם.

איני מוצאת לאבחן באופן משמעותי בין חלקם של הנאשמים שלפני. האירוע בגינו הוגש כתב האישום וכולל חלקם של הנאשמים 2 ו3 הוא האירוע שהתרחש מחוץ למועדון. לטענת ב"כ נאשם לפיה הנאשם לא יזם את האירוע אין לייחס משקל משמעותי בהינתן שמעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשמים שהו באזור הסמוך למועדון ובאין חולק כי מיד עם צאתו של המתלון לרחבת הכניסה מהמועדון ולאחר פניית נאשם 1 למתלון ללכת הצידה, נאשמים 2 ו3 היו במקום לחבור לנאשם 1 והתנפל על המתלון ולהכותו. דין טענת ב"כ נאשם 2 לפיה חלקו של הנאשם מתמצא בכך שדחף ובעט במתלון- להידחות. המדובר בנאשמים 1-3 ועוד אחר שזהותו לא ידועה לתביעה, אשר פעלו בצוותא חדא

ובעשות כל אחד מהם כן, הוא למעשה אפשר לאחר (ולעצמו) להכות בפועל וישירות את המתלון, ובתוך כך הקשה על המאבטחים וחבריו של המתלון לחלץ את המתלון מידיהם. לא נרחיק לכת בהנחה כי אילו הנאשמים לא היו מעורבים באירוע, כי אז יכול ולא היה אירוע ובשים לב לכך שנאשם 1 הוא הצעיר מכולם, חצה את גיל הבגירות סמוך לפני האירוע וזו הפעם הראשונה (כך לדברי אמו במהלך הדיונים) בה בילה במועדון הפורום. רוצה לומר, כי יכול מאוד להיות שנאשם 1 "עמד" על סגירת חשבון עם המתלון וחברו ליאל, מתוך ידיעתו כי יש לו "גב" בדמות הנאשמים ואותו אחר שהיה עמם.

לא רק זאת, אלא שנאשם 3 הכה באמצעות המפתח השוודי על ראשו של המתלון **פעמים רבות** ונאשם 2 לא עשה דבר למנוע ממנו להפסיק לאחר המכה הראשונה או השנייה, אלא אפשר המשך מעשיו של נאשם 3 תוך שהוא מוסיף ומכה את המתלון בידיו ובועט בכל חלקי גופו.

חלקו של כל אחד מהנאשמים באירוע, בתוצאותיו והשלכותיו על המתלון הוא מלא ומשמעותי. לעובדה כי קיים שוני מסוים - בין מעשיו של הנאשם 3 אשר הסתייע בנשק קר, לנאשם 2 אשר הכה באמצעות ידיו ורגליו במתלון, כאמור יינתן משקל אם כי לא משמעותי במיוחד.

האירוע המתואר בכתב האישום אינו נדיר. יש כאלה שהסתיימו במותו הטראגי של מי שנענה לדרישה המוכרת במועדונים **"בוא נצא החוצה"**. למקרא עובדות כתב האישום לא ניתן שלא לחשוב על תוצאות טראגיות אילו המתלון או ליאל היו נעתרים לדרישת נאשם 1 והאירוע האלים היה מתרחש בסמטה סמוכה למועדון, הרחק מעיני המאבטחים. הדברים האמורים מקבלים ביטוי ממש בתיאור המתלון את התחושות שלוו אותו בעת האירוע ולאחריו:

"רק אחרי שהתעוררתי על עצמי וחזרתי להכרה והמאבטחים לקחו אותי לצד הבנתי מה עברתי. אני מדבר פה בתור הנפגע בסיפור, לפי מה שהרגשתי באותה רגע שקבילתי את המכות ולפי מה שראיתי במצלמות אבטחה ע"י המשטרה בתחנה פשוט ניסו לרצוח אותי שם. אשכרה חיכו לי ולחברים שלי מחוץ לפורום קרוב לשעה כדי "לדבר אתנו" + אותו בחור עם החולצה הלבנה קרא לחברים שלו + החברים של הבחור עם החולצה הלבנה הביאו כלי עבודה שהם שימשו אותם ככלי תקיפה לכל דבר.

אני הרגשתי שפשוט באים להרוג אותי.

ניסיון רצח לכל דבר.

אם לא המאבטחים שהיו מפרידים והיו עוצרים אותם הם היו הורגים אותי!!"

בחנית מתחם העונש ההולם מחייבת להביא בחשבון את החשש המלווה צעירים רבים אשר מבקשים לבלות עם חבריהם במועדון ריקודים כזה או אחר, ליפול "קורבן" לידי של מבלה כזה או אחר, ולא פחות את הפגיעה הקשה בשלוות נפשו של ציבור הורים רחב בהמתנה מורטת העצבים לחזרת ילדיהם הביתה בשלום ממועדון הריקודים או סתם בלוי.

במקרה הנדון, המתלון וחברו ליאל, פעלו כפי שנכון היה לפעול, כפי משאת לב הורים רבים - **להימנע בכל מחיר מעימות עם אחרים ובוודאי עם מחרתי ריב על כלום ושום דבר**. המתלון עליו נלמד כי הוא חייל בקבע ומבוגר בכמה שנים מנאשם 1 לו מלאו לו 18 שנים סמוך לפני האירוע, לא רק שלא עשה דבר וחצי דבר לנאשם 1 ולנאשמים

שענינים נדון היום, אלא גם סרב לדרישת נאשם 1 "בוא נלך לצד למה אתה עומד ליד המאבטחים", להתרחק מהמאבטחים. יוצא איפה כי בהעדר כל עילה וסיבה להתרחשות האירוע, והגם שהמתלון עשה נכון וכמצופה וסירב להתלוות לנאשם 1 - למתלון לא היה סיכוי מול נחישות הנאשמים אשר המתינו ברחבת הכניסה למועדון, להוציא לפועל את זממם ולבוא עמו חשבון ו/או עם ליאל חברו, על לא עוול בכפם.

התנהלות הנאשמים באירוע שראשיתו בתוך המועדון בדחיפה קלה שנזכיר דווקא הייתה מצדו של נאשם 1 כלפי ליאל, שיכול שלא הייתה מכוונת, הסתיימה בחבלות פיזיות תוך השפלה המתלון ופגיעה בכבודו ודימויו העצמי - הפכה זה מכבר לגזרה ממש - שאין להשלים עמה ואותה יש לעקור משורש בענישה כבדה למען יראו ויראו.

בחברה מתוקנת אין מקום לחשש הציבור בכלל וצעירים בפרט, לצאת למקומות בילוי שמא יפלו קורבן "לאגו" של אחרים. אין מקום להמתנה מורטת עצבים של הורים עד שעות הבוקר המוקדמות בחשש לשלום ילדיהם ותפילה לחזרתם שלום הביתה, ולא ממלחמה או מקרב, אלא מבילוי במועדון ריקודים!!!

ככל שישנו מקום לחשש זה צריך להיות החשש מענישה כואבת שיושת על העבריינים בפועל ובפוטנציה.

בית המשפט **מחויב** לחלקו בעקירת נגע האלימות המחריף בחברה הישראלית ודרכו לעשות כן ולהעביר מסר ברור וחד משמעי לאלה הבוחרים באלימות, הוא בהשתת עונשי מאסר מכבידים ומשמעותיים לרצוי מאחורי סורג ובריח.

ענישה נוהגת

9. ברע"פ 7645/20 **כהן נ' מדינת ישראל** (18.12.20), הנאשם הורשע בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שאיים על נהג אוטובוס, דחף אותו חנק אותו, בעט בו וגרם לו לחבלות בפניו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ל-10 חודשי מאסר ובפועל וגזר על הנאשם מאסר בפועל בן 27 חודשים הכוללים הפעלת מאסר מותנה.

בע"פ 379/15 **לוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בין המערער למתלוננים התעורר ויכוח, במהלכו משכו האחד בצווארון של השני. הנוכחים במקום הפרידו בין השניים וכל אחד מהם שב למקומו. לאחר מכן, המערער נטל בקבוק בירה והטיח אותו בעוצמה בפניו של המתלון וגרם לחתכים בפניו, שבר בארובת העין והגבלה בתנועת הפה. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 30 חודשי מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי; פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלון. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

רע"פ 9037/14 **בן קסוס נ' מדינת ישראל** (8.2.16), נדחתה בקשת המבקשים להים נגזרו 11 ו 15 חודשי מאסר בפועל. **המדובר בשניים שהכו את המתלון מחוץ למועדון באגרופים ובעיטות**, תוך שהם מקללים אותו. למבקש נגרמו פגיעות בטחול ובלבלב והוא פונה לבית חולים. בית משפט השלום עמד על נסיבותיהם האישיות של הנאשמים - נאשם 1 ללא עבר פלילי; תסקיר חיובי אודותיו משירות המבחן למבוגרים והודאתו באשמה. נאשם 2 בעל עבר פלילי; תסקיר שירות המבחן בענינו היה שלילי. **נאשם 1 נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל ונאשם 2 נדון ל-15 חודשי**

מאסר בפועל. בנוסף, הוטלו על כל אחד מהנאשמים 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, וסך 10,000 ₪ פיצוי למתלונן. ערעורם של הנאשמים לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון - נדחו.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 10382-01-22, **ברחיה נ' מדינת ישראל**, דחה בית המשפט המחוזי ערעור על חומרת העונש, 20 חודשי מאסר בפועל ובהפעלת מאסר על תנאי במצטבר, 26 חודשי מאסר בפועל שגזר בית משפט קמא על המערער אשר הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש (ת"פ 27252-07-21). **בית המשפט קמא קבע את מתחם העונש כך שינוע בין 12 - 24 חודשי מאסר בפועל וכאמור גזר את עונשו של הנאשם בעל עבר פלילי בעבירות אלימות בחלקו הגבוה של המתחם.** המדובר במי שתקף בחורה צעירה שחזרה מהליכה בשעת לילה לבויה הבניין בו היא מתגוררת. אותה בחורה, המתלוננת, הבחינה כי הנאשם נכנס אחריה לתוך לובי הבניין, שאלה אותו מה הוא עושה במקום והוא בתגובה טען כי הוא שוכר דירה במקום. המתלוננת זזה הצידה ואמרה לנאשם שיעבור, אולם זה המשיך לעמוס סמוך אליה ומשהבחינה בכך שאינו זז החלה לסגת לאחור כשבשלב זה הנאשם אחז בחולצתה, הטיח אותה על הקיר ומשנפלה על הרצפה רכן מעליה, הטיח את ראשה ברצפה, אז בצווארה וחזק אותה בחזקה. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שפשופים בידיים, בראש ובשפה.

ת"פ (ב"ש) 7143-08-20 **מדינת ישראל נ' חמדיה** - הנאשם הורשע בעבירות של פציעה כשעברין מזויין והחזקת סכין שלא כדין. המתלונן הגיע לקיוסק והחל דין ודברים בינו ובין אחר במהלכו החל האחר להכות את המתלונן אשר נכנס לתוך הקיוסק. הנאשם הגיע למקום כשהוא מצויד בסכין, רץ לעבר המתלונן וחתך אותו באמצעות הסכין בידו השמאלית. בית המשפט קמא קבע את מתחם העונש (כעתירת התביעה) ההולם בין 14 ל-36 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, בעניינו הוגש תסקיר חיובי שהמליץ על ענישה בדמות של"צ, 18 חודשי מאסר בפועל, ולאחר הפעלת מאסרים מותנים 24 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (ב"ש) 34230-02-20 **מדינת ישראל נ' עתאיקה** (אליו הפנתה התביעה ונסיבותיו חמורות יותר) הנאשמים הורשעו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות ופציעה בנסיבות מחמירות בגדרן נגרמו למתלוננים חבלות באף, שברים באף, שבר ברצפת העין אשר לאחר טיפול שחוררו לביתם. בהתאם להסכמות הצדדים, התביעה הגבילה עתירתה לעונש ל-25 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל והשית על נאשם 1, 20 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. על נאשם 2 השית 20 חודשי מאסר בפועל, ובהפעלת מאסר על תנאי הועמד עונשו על 23 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

ת"פ (ת"א) 58915-10-21 **מדינת ישראל נ' עליאן** (אליו הפנתה התביעה) דובר על מי שבעקבות ויכוח כספי בינו לבין המתלוננת, דחף אותה על המיטה, נטל בקבוק זכוכית וניפץ אותו על ראשה, ולאחר מכן הכה באמצעות שבר הבקבוק בחזה והוסיף ואיים עליה. למתלוננת נגרמו פציעות בדמות חתך ודמם קל בקרקפת והיא נזקקה לקבלת טיפול רפואי. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 22 ל-36 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

כאן המקום לציין כי **ב"כ הנאשמים לא טענו למתחם עונש הולם בנסיבות העניין, ומכאן גם לא הפנו למקרים בפסיקה.** ב"כ הנאשמים סברו כי בהינתן עתירת התביעה למתחם שבין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל, יש מקום לאמץ

את העונש עליו המליץ שירות המבחן - עבודות שירות.

בנסיבות המקרה הנדון, בית המשפט מוצא לנכון לחזור על המובן מאליו. הענישה הנוהגת מהווה שיקול, שרשאי בית המשפט לקחת בחשבון בבואו לקבוע מתחם ענישה הולם, אך זה איננו השיקול היחיד ובוודאי אינו המכריע. בבוא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, עליו לתת להתייחס בין היתר לערכים המוגנים שנפגעו; מידת הפגיעה בהם; הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; לצד שיקולים נוספים. כאמור בפרק הקודם, אירועים מסוג זה אליהם נחשף בית המשפט הגיעו ועלולים להגיע עד כדי קטילת חיי אדם והיו דברים מעולם, בנסיבות הדומות למקרה הנדון כמעט אחת לאחת. למרבה המזל במקרה הנדון, מנעו מאבטחי המועדון טרגדיה, אם כי גם לתוצאות האירוע כפי המתואר בכתב האישום וכפי שנחווה על ידי המתלונן, יש משקל נכבד בקביעת המתחם.

בית המשפט ער לעתירת התביעה למתחם העונש והעונש, ובהקשר זה יאמר כי מתחם העונש לו עתרה התביעה נמוך ממתחם העונש ההולם הצריך בנסיבות העניין. עם זאת, אין בכך כדי למנוע קביעה שונה על ידי בית המשפט (ראו בקביעת בית המשפט בע"פ 512/13 לפיה: **"...מתחם ענישה משקף קביעה נורמטיבית של בית המשפט בדבר האיזון הראוי בין השיקולים הרלבנטיים הקבועים בחוק"** והדברים האמורים נכונים גם ביחס לטווחי ענישה מוסכמים בין הצדדים לרבות ביחס לעונש אותו יקבע בית המשפט במתחם העונש אותו ראה לנכון לקבוע (ראו בהקשר בדברי בית המשפט בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 5524-10-22, **מדינת ישראל נ' אלירטי** (25.01.23)).

הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף בהינתן השלכותיה ההרסניות של תופעת האלימות בחברה הישראלית המתבטאות בחיי היומיום, ובמיוחד אצל צעירים במקומות בילוי ומקומות ציבוריים כשעל פי רוב נמצא כי המעשה האלים נעשה בשל עניין של מה בכך, ואף ללא כל עילה כפי המקרה הנדון לפנינו.

מעבר למכלול הפגיעות והדאגות הכרוכות במעשי האלימות בכלל ובמקומות בילוי אליהם מגיעים צעירים רבים, תופעת האלימות הפכה לאחת הבעיות החברתיות המשמעותיות שעל סדר היום הציבורי וזו כאמור מחייבת את כלל הגורמים הנוגעים לעניין למיגורה ולכלל הפחות למיתונה.

סיכום כלל הדברים האמורים ומתוך שהבאתי בחשבון את מתחם העונש לו עתרה התביעה כאמור אני קובעת את מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשמים כך שינוע בין 14 ל-32 חודשי מאסר בפועל.

עונשם של הנאשמים

נאשם 2

10. הנאשם הנותן את הדין הוא צעיר יליד אוגוסט 2002 אשר קורותיו ונסיבותיו הובאו בהרחבה במסגרת התסקיר לעיל ולא נמצא בגדרם נסיבות חריגות בכלל או כאלה שיצדיקו דיון על חריגה ממתחם העונש אותו קבעתי ואף זה לו עתרה המאשימה ואשר נראה מקובל היה על ב"כ הנאשמים.

בבחינת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש שנקבע כאמור, בשיקולים לקולא, אביא בחשבון כי הוא נעדר עבר פלילי

קודם, את גילו ה צעיר כיום לרבות בעת ביצוע העבירה.

במסגרת השיקולים לקולא גם ינתן משקל להתרשמות שירות המבחן מהנאשם כמי שמביע שאיפות ורצון להתקדם בחייו לצד כך ששולב בקבוצת פיקוחי מעצר אליה הקפיד להגיע והביע נכונות למשך שילובו בקבוצה טיפולית התואמת את צרכיו הטיפולים. באותו עניין, יש לומר כי האמור לרבות הערכת השירות לנזקקות הנאשם להמשך טיפול במסגרת קבוצה טיפולית אצל שירות המבחן, גם אילו היו עולים כדי אינדיקציה לסיכוי לשיקום לא היה בהם להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם שהרי ידוע הוא כי שיקולי שיקום ויהיו משמעותיים ככל שיהיו, הם שיקול מבין מכלול שיקולים שעל בית המשפט לשקול בעת בחינת עונשו של הנאשם, והדברים מקבלים משנה תוקף בהינתן פגיעה מועצמת בערכים המוגנים נוכח אלימות רחוב בריונית בה מותקף אדם תמים ללא רקע מוקדם וללא כל תרומה מצדו לאירוע.

הנאשם כאמור, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ולא יכול להיות חולק כי חסך זמן שיפוטי יקר. לצד זאת יש לומר כי הודאת הנאשם באה כמעט כעבור שנה מאז ביצוע העבירה, לאחר שהתקיימו דיונים לא מעט, לאחר שנקבעו ושוריינו מועדים לשמיעת הראיות וזומנו עדי התביעה,

לצד השיקולים לקולא, נמצא שיקולים כבדי משקל לחומרה, כך לשיקולי הרתעת הרבים והיחיד. שיקולי הרתעת הנאשם מוגברים בהינתן כי הוא מודה באופן חלקי בעבירה, כי בפני השירות שלל תקיפת המתלונן בעודו מתרץ את חלקו באירוע האלים כניסיון " להגן " על קרובי משפחתו, נאשמים 1 ו 3- משל היה מדובר בתגרה ולא בתקיפה חד צדדית ומתוכננת מראש.

בכל הנוגע להרתעת הנאשם אוסיף לציין כי לא נעלמה מעיני התרשמות השירות מתקופת מעצרו כחודשיים וחצי המהווה גורם מרתיע עבורו, אולם זו מתכה נוכח העולה מהתייחסותו לחלקו ומעורבותו באירוע האלים כל כך, חרף אותה קבוצה טיפולית בה שולב במסגרת הליך המעצר. הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף משנלמד על קיומם של גורמי סיכון לעבריינות בדמות נטייה לנגררות והתרשמות השירות כי הנאשם לא הבין לעומק את ההשלכות וחומרת העבירה וניכר כי ניסה לנתק עצמו מהסיטואציה המשפטית בה נמצא.

למעשה נמצא כי מדובר בנאשם אשר עסוק במחירים שהוא עצמו שילם וישלם, לא לקח אחריות מלאה על מעשיו ועל חלקו בעבירה, התקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלונן והתקשה לראות אותו ואת הפגיעה הפיזית והנפשית שנגרמה לו בעקבות מעשיו האלימים.

נמצא פער משמעותי בין התרשמות שירות המבחן מהנאשם, מאפייניו והתייחסותו למעשה העבירה - לבין המלצתו "לענישה מרתיעה" בדמות צו מבחן ומאסר בעבודות שירות, ועל כן, אין מקום להמלצת שירות המבחן במקרה הנדון.

נאשם 3

11. נאשם 3 יליד יולי 2000 מבוגר משני הנאשמים האחרים אם כי גם הוא צעיר כיום ובעת ביצוע העבירה. בקורותיו ונסיבותיו שהובאו בהרחבה לעיל לא נמצא נסיבות חריגות בכלל או כאלה שיהיה בהם אף להצדיק דיון לחריגה ממתחם העונש.

עת בחינת עונשו בתוך מתחם העונש בגדרי השיקולים לקולא אביא בחשבון כי הוא נעדר עבר פלילי קודם והתרשמות שירות המבחן מהנאשם כבעל יכולת טובה לגלות יציבות ואחריות במסגרות ולקבל סמכות כשהדבר בא לידי ביטוי בהשלמת השכלה תיכונית והשתלבותו בעבודה מגיל צעיר ובמקביל ללימודיו.

עוד בגדרי השיקולים לקולא יינתן משקל להודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן אשר חסכה זמן שיפוטי יקר, אם כי כאמור הודאת הנאשם באה כמעט כעבור שנה מאז ביצוע העבירה, לאחר שהתקיימו דיונים לא מעט, לאחר שנקבעו ושוריינו מועדים לשמיעת הראיות וזומנו עדי התביעה.

הנאשם כמו נאשם 2 היה עצור מאחורי סורג ובריח משך כחודשיים והדבר יבוא בחשבון בגדרי עונשו. אשר לטענת כי היה נתון משך 8 חודשים במעצר בית מלא- זו אינה מדויקת בלשון המעטה, בהינתן שכמו נאשם 2 גם תנאי שחרורו של נאשם 3 הוקלו בשני מועדים בהליך המעצר, והגם שלא ניתן לומר כי שהה במעצר בית לילי כך גם לא ניתן לומר כי שהה במעצר בית מלא.

לצד העובדה כי הנאשם השתתף במסגרת הליך המעצר בקבוצת פיקוח שהתקיימה פעם בשבוע משך חצי שנה, נמצא כי בסופם של דברים, בשיחתו עם שירות המבחן, כמו נאשם 2, **הנאשם הודה חלקית במעשים המיוחסים לו**. הנאשם תרץ את החזקת הכלי בו הלם בראשו של המתלונן בכך שיצא מהרכב לתקן תקלה ברכב. **את האלימות הקשה בה נקט כלפי המתלונן תרץ בטענה כי הותקף ונאלץ להגן על עצמו ולא בכדי התרשם השירות מהנאשם כמי שמתקשה לקחת אחריות מלאה על חלקו בביצוע העבירה ונוטה להטילה על אחרים.**

בהקשר הנ"ל יש להדגיש בהתרשמות שירות המבחן כי **הנאשם תיאר את מעשה העבירה באופן שטחי ומביע אמפתיה כלפי המתלונן באופן מילולי ללא בחינה מעמיקה של מעשיו והשלכותיהם המתלונן, על מצבו ורגשותיו.**

בבחינת שיקולי הרתעת היחיד עוד יש להביא בחשבון מהתרשמות השירות כי הנאשם מתקשה לבחון ולעצור את התנהלותו הבעייתית במצבי קונפליקט ונוטה לפעול ללא שיקול דעת להשלכות מעשיו, וכי **העבירה בוצעה על רקע היות הנאשם מעורה בחברה שולית בה קיימת לגיטימציה לביצוע עבירות אלימות לצורך התמודדות עם סיטואציות מורכבות, זאת על אף ניסיונות להציג עצמו כאדם אשו אינו מעורב בחברה שולית.**

מהתסקיר עולה באופן ברור קיומו של סיכון להישנות העבירות אצל הנאשם אשר נמצא כי שיתף באופן מטשטש בנוגע לחלקו בביצוע העבירה ומתקשה להתבונן ולהכיר בחלקיו האלימים והאימפולסיביים תוך היותו מציג עצמו באופן חיובי. **חרף נזקקותו כאמור, שלל הנאשם הצעת השירות להשתלב בטיפול בתחום האלימות בטענה כי הוא יודע לשלוט בדחפיו ומעשיו בעת ביצוע העבירה אינם משקפים את התנהגותו.** בהקשר זה נחזור לציין כי טענת הנאשם לפיה פעל באלימות נוכח כי חש בסכנה אינה מתיישבת עם עובדות כתב האישום ואף לא מתיאורו את השתלשלות האירוע בפני שירות המבחן, ממנו נלמד כי הנאשם יכול היה להימנע מכל חיכוך באירוע ואף לסייע בהרחקת נאשמים 1 ו-2 מהמקום אולם בחר לסייע בדרך האלימות. (בהקשר ראו התייחסות בפרק "נסיבות ביצוע העבירה")

הנאשם עמד על דעתו ושלל שילובו בהליך טיפולי כאמור גם לאחר שהשירות שיקף לו את בחירותיו בעת ביצוע העבירה ואת הצורך לעבוד על חלקיו בהם קיים קושי בהפעלת שיקול דעת ובחירה מיטיבה להתמודדות במצבי אלימות, ועל כן,

בעניינו השירות אף לא בא בהמלצה טיפולית. כמו בעניין נאשם 2 גם אצל נאשם 3 ואף ביתר שאת, נמצא פער משמעותי בין תוכנו של התסקיר להמלצה הסופית של שירות המבחן אשר ברי כי אין לה מקום במקרה הנדון.

טענת/עתירת הסנגור לפיה לאור מתחם העונש לו עתרה התביעה לרבות מיקום עונשו של הנאשם במתחם כך שיושטו עליו 12 חודשים, יש מקום להפנות את עניינו לממונה על עבודות שירות אינה מתיישבת עם תיקון 13 לחוק המאפשר חריגה ממתחם העונש (על פניו נראה כי ב"כ הנאשמים הסכימו למתחמים) משיקולי שיקום, ונראה כי כמו ב"כ נאשם 2 הוא נועץ עיקר בקשתו בהמלצת שירות המבחן אשר כידוע הינה המלצה בלבד ואשר בעניין הנדון מנותקת לחלוטין מתוכנו ומהותו של התסקיר בעניינם של שני הנאשמים.

באשר לפיצוי הנאשמים את המתלונן על נזקיו זה יקבע בין היתר בהתבסס על הצהרת המתלונן בנוגע לפגיעה שנפגע, גם אם לא הובאו ראיות אובייקטיביות באשר לנזקיו. בהקשר זה נזכיר כי בהליך הפלילי בית המשפט אינו נוהג כבהליך האזרחי וסכום הפיצוי נתון לשיקול דעתו ובשים לב להגבלת המחוקק את סכום הפיצוי (בהקשר זה ראו בדברי בית המשפט בעפ"ג **עלי קשחר נ' מדינת ישראל** הנזכר לעיל).

סוף דבר

לאחר בחינה ושקלול מכלול השיקולים הנדרשים לבחינת עונשם של הנאשמים אני גוזרת עליהם את העונשים הבאים:

נאשם 2

- א. 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס;
- ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע;
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.
- ד. פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלונן אשר ישולם תוך 60 ימים מהיום אחרת יישא הפרשי ריבית והצמדה כחוק.

נאשם 3

- א. 17 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס;
- ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע;
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם

לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון;

ד. פיצוי בסך 15,000 ₪ למתלונן אשר ישולם תוך 60 ימים מהיום אחרת יישא הפרשי ריבית והצמדה כחוק.

זכות הערעור הודעה

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ח אדר תשפ"ג, 21 מרץ 2023, במעמד הצדדים.